

2 'arin

Nr. 104 - 6. JUNI 1998

orð: Dánial Hoydal
myndir: 3'arin

Fløgan er í stóran mun ein solofløgja hjá Lenu. Duettin eitur heilt einfalt „Lena“, og hon hevur skrivað allar tekstirnar sjálv. „Niclas hevur skrivað lögini til mín, tí hetta er tónleikur, sum eg elski at syngja“, segði Lena hósdagin niðri í 3'aranum, tá sølan av fløguni byrjaði.

»Eg veit ikki rættiliga, hvat man kann kalla hendan tónleikin. Tað er poppur, men... Eitt sindur britpop onkustaðni... Tað er í øllum førum eg!«, sló Lena endiliga fast. »Allíkvæl ber ongantíð til at siga, at man er nøgdur við úrslitið. Sjálvkritikkurin er har alla tíðina og fær meg av og á til at halda, at tað er nakað lort, eg havi gjørt, men aðrar tíðir er eg ógilig glad fyri fløguna. Soleiðis er tað helst altíð.«

Loops

Tað byrjaði við, at Niclas setti seg niður við lögnum, hann hevði gjørt, og fór at finna loops - tónleikabrot við ljóðfórum á serligum flögum, sum hann kundi brúka til upptøkurnar. So var at spæla inn og finna tónleikarar at leggja annað omaná. Finnur Hansen hjálpti okkum nógv við hesum og hevði frálík hugskot. Sum tann seinasta slapp eg at syngja inn. Tá var alt liðugt, og vit kundu fara niður til Óla Poulsen, sum skuldi ljóðblanda. Hann er ein lóg-in snigil og hevði nakrar meiningar um, hvussu alt skuldi gerast, sum vit máttu laga okkum eftir. Men hann er ótrúliga dugnaligur og vit er ógilig glad fyri, at vit fingur hann at gera tað, sigur Lena.

Viðari

Nú flyta vit skjótt til Onglands, og har ætla vit okkum

Long Distance, eitur nýggja fløgan hjá Lenu Anderssen og Niclasi Johannessen, og bæði heitið og myndirnar í húsnum bera boð um okkurt fjar-skotið. Tey fara eisini í næstum til Onglands og ætla at taka fløguna við sær, men hon er kortini av hesum leiðum

Ikki av leið

at halda fram at spæla. Vit mugu óivað laga okkara tónleik eitt sindur eftir, hvørjum fólk har dáma at lurta eftir, men tað ger mær onki, tí mær dámar væl at syngja allan møguligan tónleik, sigur Lena. Vit taka hesa fløga við sum eitt slag av demo at vísa fram, men um fólk eru áhugað í henni, kunnu vit kanska selja hana har eisini.

Men tann næsta er longu í umbúna. Vit hava longu hugsað um at fara í gongd við okkurt nýtt. Tá mugu vit tó finna onkran annan at gera hana enn Niclas. Tað er ikki altíð tað besta at vera „par“, tá man skal arbeiða seriøst og vera kritiskur mótevíg hvørjum øðrum. Eg dugi ikki altíð við tí, at tað skal vera Niclas, sum finnist at og rættar, viðgongur Lena. Eg veit ikki um tann næsta verður í stíli við hesa; fyrst vilja vit vita, hvat fer at henda framyvir, segði Lena at enda í samrøðuni.

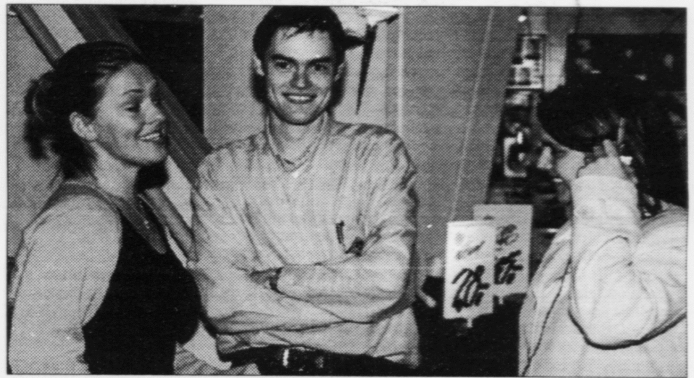
Á góðari leið

Í 3'aranum vænta tey sær týðiliga okkurt av flöguni. Kaffi og kakur vóru settar fram til tey, sum vildu koma framvið og fáa eitt prát við Lenu ella onkran av teimum, sum høvdu givið fløg-

una út. Stórar plakatar hingu eisini uppi, og fløgan var í fløguspælaranum, meðan eitt videoband við samrøðum við Lenu og Niclas varð víst á skermnum. Ikki uttan orsök, tí fløgan er á heilt góðari leið. Hetta er ein av teimum flögnum, sum tú leggur í spælaran, tá tú kemur heim um kvöldið, og bara vil hoyra okkurt lekkurt. Lenu við sínu deiligu rødd og Niclas við sínum fantastiska evni til at spæla gittar, so hann sigur akkurat tað, sum riggar væl til - hvørki meira ella minni.

Lena saman við ommuni, Kirsten Andreassen, sum er av musikalsku Guttesenfamiljuni í Havn

Lena frøist saman við Høgna úr 3'aranum og Ginnu úr Útvarpinum

Í ævintýrheimi

Sonja Schneider: Leiðarljós. Høvundurin teknaði permu og myndir. Bókadeild Føroya Lærarafelags 1997. 137 s.

Jógvan Isaksen

Sonja Schneider: Leiðarljós. Høvundurin teknaði permu og myndir. Bókadeild Føroya Lærarafelags 1997. 137 s.

Skaldsøgan »Leiðarljós« fer fram í einum ævintýrkendum heimi, har gott og ilt berjast ímóti hvørjum øðrum. Kort er við bókini og somuleiðis navnalisti, og nævnini minna ikki sørt um tey í »Hobbanum« (finst á føroyskum í týðing eftir Axel Tórgarð) og »Lord of the Rings« hjá J. R. R. Tolkien. Ivaleyst er onkur sláður komin haðani. Í hesum er einki skeivt, tí tann gykladi heimurin hjá Tolkien er so ríkur og er grundaður á so almenniskjalgar dreyamar og hugmyndir úr ymiskum gudalærum, at rúm er fyri upp í leypar av skaldsøgum innan somu karmur. Hesir

leypar av skaldsøgum eru sanniliga eisini komnir út, síðani Tolkien av álvara gjørdi vart við seg í miðjum 50'unum, og nú er ein mitt úr slagnum skrivað á føroyskum.

Sonja Schneider letur søguna leggja mitt í vadið uttan inngang. Kortini hevur lesarin eftir fáum reglum fingið at vita, at Miriam og Arvil í kavaveðrinum leita eftir einum bergholið, so tey sleppa ígjøgnum fjalli, at eitt kríggi er brostið á fyrri nøkrum árum síðani, og at tey flyggja undan »surpatunum«, sum eru hermenn úr Non Surgod. Børnini eru um tólv ára aldur, hava sitið í fangalegu í fyra ár, eftir at heimbygdin varð niðurbrend, og tað mesta fólkið dripið. Nú eru tey rýmd undan kúganum og ætla sær til dreymalandið Nam Siliam.

Bergholið verður funnið

og somuleiðis ein eydnusælur heimur inni í fjallinum, har Tey Elstu búgva. Hesi eru eitt slag av varðinglum, sum eru ósjónlig, uttan tá ið tey vilja vísa seg. Hiðani fara børnini út aftur í tann stríðandi heim at leita eftir slekt og vinum og at hjálpa til ímóti einræðis-harranum Nimrod og hansara hermonnum. Og eftir sorg og vónir, vandar og sigrar verður endin, sum hann eigur at vera.

»Leiðarljós« er ikki á Tolkien-støði - minni enn so - men kortini í mangar mátar eitt fittiligt ævintýr í forvitnisligum umhvørvi. Málburðurin er lættur, men í stóðum eitt sindur fábroyttur, tí sama lýsingarorð verður brúkt fleiri ferðir.

Sjónarhornið er hjá børnunum báðum, men viðhvørt fær lesarin upplýsingar, sum børnini ikki kenna, og hendi-

gloymd eina løtu, meðan onnur skifta orð. Somuleiðis er rekast smáar andsøgnir uppi í frásøgnini. Ein er, har børnini siga frá oyðanini av heimbygdini, har tað fyrst stendur, at hermennir »Drupu øll, bæði menn og konur og børn«, og fáar reglur seinni: »og nógv fólk vóru tikið til fanga«. Hetta er smáputl, men argandi smáputl.

»Leiðarljós« er ógvuliga konkret og glær um somu tíð. Nógv verður sagt um klæðini hjá børnunum, hvat tey á og hvussu tey sova. Tí stóra samanhanginum verður lítið og einki greitt frá. Hvørki politiskt ella átrúnaðarlaga, hóast gudshús við kupli fleiri ferðir verða nevnd. Kanska er hetta partur av sjónarhorninum, men tað veitir lesaranum eina kenstu av um somu tíð at fáa nógv at vita - viðhvørt ov nógv - og ov lítið at vita.

Hermenn og dráp verða tíðum havd á lofti, men ikki fyrr enn móti endanum gerst lesarin greiður yvir, hvørji vápn hesir hermenn hava. Vit eru í einari tíð, sum minnir um okkara miðöld, og hóast skotvápn ikki verða brúkt í søguni, so verður longu á fyrstu síðu sagt um bergholið, at tað ikki eru menniskir, ið hava sprongt tað. Sprengievni finst sostatt í hesi verð, hóast eingin tikið at brúka tað sum vápn. Einn einaferð: søguheimurin er ótýðuligur.

Drongurin, Arvil, vil hevna tann dripna pápan, meðan Tey Elstu leggja honum eina við, at sleppa hevndarhuginum. Hetta lukkast honum eisini, men bara tí, at øll tey, sum hann er saman við, eru so yvir-menniskjaliga góð. Tá ið tey stríðast ímóti monnum hjá Nimrod, verða teir í næstan øllum førum bara

slignir niður og bundnir. Hóast hesir hava dripið, brent og neyðukið, eru tey góðu so góð, at tey ikki vilja teimum nakað ilt. Teir kunnu jú hava konu og børn heima í Skuggamykursins Ríki.

Her gerst tað fitta, tað lærandi og uppalandi hesum lesaranum ovboðið. »Lord of the Rings« rennur fram fyri hann, og um Gandalf, Frodo, Gimli, Aragorn og hinir hugsadu nógv um familjuna hjá orkunum, tá ið teir stríðast fyri livinum ímóti búrkroppinum. Hjá Tolkien skalt tú eisini ansa sær, tá ið tú kemur í samband við vald og óndskap, at hetta ikki máar stóð undan sær, men hjá enska høvundinum er fyrbrigdi flóktari enn hjá Sonju Schneider.

Samanumtikið vil eg kortini siga, at tað er stuttligt, at vit hava fingið hetta slagi av fantasý-bókum innan føroyskar bókmentir. Somuleiðis ivist eg onga løtuna í, at børn á 10-12 ára aldri fara at meta »Leiðarljós« sum eina bæði spennandi og hugvekjandi skaldsøgu.